

1910 յ.

I J A R O

1/14 de Junio.

«KAŬKAZA ESPERANTISTO»

Jarabono 1 rublo—1.06 sm.

Tarifo por anonsoj: 1 paĝo—6 rub.. 1/2 pĝ.—3 r. 1/4 pĝ.—1 r. 50 kop., 1/3 pĝ.—75 k., 1/10—50 k.

Adresoj de samideanoj 10 k.
Adreso: Tiflis. Pasajo de Puŝkin. Ajk Ter-Astvacatrician:

«ՎԱՅԿԱՅԿՈՒՄ ԷՍՔԵՐԱՆՏԻՍՏ»

Եւ յոճ 1 ռուբլ. Ծախումներ: քաղաքի—8 ռուբ., 1/2 քաղ.—3 ռ., 1/4 քաղ.—1 ռ. 50 կ., 1/3 քաղ.—75 կ., 1/10 քաղ.—50 կ.

Գրասենյակ, Թիֆլիս. Մալախյանի Բաղնիքի 1 թիւի: Այկու Երեւան-Արարատի քաղաքի.

«ԿՈՒՂԵԿՆԵՐ ԷՍՔԵՐԱՆՏԻՍՏ»

Մարտիկան ըստանորոգիչը 1 թիւի:

«ՀԱՅՅԱՅՈՒՆ ԵՐԵՅՈՒՆ»

Երեւանի քաղաքի 1 թիւի.

Բաժնիքը բաց է ամէն օր երեւանի քաղաքի 5—7 թ.

Российскія и Заграничныя объявленія за мѣсто, занимаемое строкой петита передъ текстомъ 20 коп., послѣ текста 10 коп.

MI AMAS VIN...

„Mi amas Vin“, li dolĉe murmuretas: „De Vi dependas tuta mia sort...“
En mia koro ĉiam nun sonetas
Nur liaj belaj, ĉarmaj jenaj vort'.

„Mi amas Vin“, ripetas en la mondo
Steletoj, birdoj, floroj do por mi,
Kaj murmuretas petolema ondo:
„Feliĉo mia estas sola Vi!“

„Mi amas Vin“, responde mi rediras:
„De vi dependas ankaŭ mia sort;
„Ni ĉiujn barojn kune preteriras
„Kaj nin disigos nur kruela mort!“

F-ino P. Pavlova

INTERMIKSO

Rakonto de Paŭlo Eberhardi

Francisko Lange decide havis malsanon. Li staris sub ardanta sunbrilo sur senhoma kamparvojo kaj malbenadis la ĉielon, kaj la sunon, kaj la vilaĝon, kaj generale ĉion. Estis arde varmega somera posttagmezo, kaj Francisko Lange ne sciis, kio estus entreprenota. Li estis laca, terure soifis kaj havis ne eĉ unu pfenigon en la poŝo.

S-ro Francisko Lange nome estis profesia fripono. Nek enrompigisto, nek perfortema homo, sed iu, kiu ĉiam ion forŝteladis, se io ajn okazis en la povregiono de liaj fingroj. Tamen en la ĉefurbo la tero fariĝis tiutempe tro varmega por li, tial li sin turnis al la kamparo. Ĉi tie li staradis nun sub la ardanta suno sur la kamparvojo, prezentanta nenian ombbron.

—Jen, oni ĉiam laŭdegas la kamparvivadon!—li pensis furioze en si mem.—La diablo prenu ĉi tiun kamparon. En la domo, kie mi laste alparolis, oni donis al mi glason da lakto. Lakto! Lakto—por mi!

Li iris pluen kaj preteriris vojkurbiĝon.

Subite li haltis, liaj okuloj ekbrilis. Antaŭ li staris beleta, eleganta kampodomo kun malalta ĝardenmuro. Kaj en la muro sin trovis pordo. Kaj post la pordo kuŝis bela ĝardeno, kaj el tiu lasta du ŝtupoj kondukis al verando, kies pordo eĝtis malfermita. Tra ĉi tiu malfermita pordo Francisko ekvidis bele aranĝitan grandan ĉambbron, el kiu agrabla malvarmeta blovetis renkonte al li. Ha, tia malvarmeta aero estis bonfaranta! Kaj nenie estis videbla iu ajn.

Francisko Lange ĉirkaŭrigardis ĉiufanken. Sed ĉio restis mortsilenta. Ne eĉ unu homa animo estis videbla, kaj

neniuj malicaĵaj hundoj sin trovis en la proksimaĵo. Li eniris, surpaŝis per siaj polvekovritaĵaj botoj la belan tapiŝon kaj ĉirkaŭrigardis. Liaj okuloj ekvidis amason da arĝentilaro kaj aliajn multekostajojn.

—Ĝi estas do simple mia sorto!—li murmuretis.

Li jam etendis la manon al peza arĝenta pokalo,—tamen li rapide ĝin retiris. La kurteno de unu pordo sin ekmoviĝis, kaj fraŭlino ekaperis el-post ĝi, lin rigardante.

—Ha, estas tre ĝentile, ke vi estas veninta!—Ŝi ekkriis.—Sed kial tiom malfrue! Vi devis veni je la kvara horo, kaj nun estas jam la kvina. Malgraŭ tio, mi vin tamen kore bonven diras—pro Gerhardo. Bonvolu sidiĝi.

Francisko sentis, ke glacia frosttremo trakuras lian dorson, kaj miratendis, kio nun ankoraŭ okazos. La juna sinjorino certe estis freneza! Aŭ eble ŝi faris kun li rafinitan ludon, por ke ŝi povu dume venigi la policon?

Li eksidis en apogseĝon, fiksis siajn okulojn sur ŝi kaj dume viŝis per sia multkolora poŝtuko la malsekan frunton.

—Ĉu vi scias,—ŝi daŭrigis ridetante, ke vi estas pli malbona, ol mi imagis.

—Kial? Ĉu iu ajn malaprobas mian karakteron?—li respondis, ĉar li ne sciis, kion diri.

Sed la junulino gaje ekridis.

—Tute ne, Leo,—vi ja permesas, ke mi vin nomu laŭ via antaŭnomo?

—Certe, certe! Nomu min laŭplaĉe,—diris Francisko konfuzita.—Diru tamen, kion vi intencas fari kun mi.

Ŝi ree ekridis kaj sin renversetis al la seĝo.

—Mi volus nur sciigi pri via opinio,—ŝi respondis.—Gerhardo ja juras per via pensmaniero kaj via sagaceco, kaj estas mia plej kora deziro vidi lin feliĉa; li estos tia nur, se vi aprobas lian elekton.

—Estas ankaŭ mia deziro, ke ĉiuj homoj estu feliĉaj,—rediris Francisko, kiu nun fine komprenis, ke oni lin opiniis aliulo.—Mi tion tute ne kontraŭdiras. Sed se mi povas esprimi iun deziron, fraŭlino,—mi terure soifas. Tiu arda varmego...

—Ho, certe!—ekkriis la knabino, rapide levigis kaj alportis vinon.—Vi tuj havos ion por trinki, Leo.

—Sciu,—ŝi daŭrigis, dum Francisko rapide eltrinkis glason da vino,—mi pensas, ke mi ne estus konsentonta fariĝi la edzino de Gerardo, se vi havus iujn ajn kontraŭdirojn. Ĝis nun vi estis por li ĉio—preskaŭ kiel patro.

—Diru—patrino,—ekmurmuris Francisko kaj verŝis por si duan glason da vino.—Vere mi estis ĉio por la bubo.

—Tial ankaŭ li diris: „mi ŝkribos al Leo, li venu kaj konatiĝu kun vi; la kara knabego devas vin ekŝati, tiam ĉio estas bona; kompreneble, vi ne devas atenti lian eksterajn: li estas artisto, kaj la artistoj havas siajn strangajojn; li sin vestas kiel vagisto kaj tute ne klopodas pri sia aspekto“. Tion diris al mi Gerardo. Do mi jam sciis, kiamaniere proksimume vi aspektas. Ĉu tamen al vi plaĉas tiel vagadi sur la kamparvojo?

/ —Ho, oni kutimiĝas je tio.' Certe en la urbo estas pli bele.

—Vi havas malantaŭ vi tre emociplenan vivon?

Li kapjesis,—meditante pri la multaj punoj, kiujn li estis ricevanta, kaj pri la multaj fojoj de sia malliberigado.—Jes, jes,—li rediris seriozmiene,—tre emociplenan vivon. Estas do bezone, ke mi donu mian konsenton? Mi, la maljuna Francisko...

—Mi pensas, ke via nomo estas Leo?!

—Mi min nomas Francisko-Leo,—respondis s-ro Lange rapideme.—Do, kara,

bela fraŭlino, mi devas esprimi mian konsenton?

—Vi estas tiel kurioza, tiel stranga,—ekbalbutis la knabino.

—Ha, ĝi estas nenio. Mi trinkos ankoraŭ glaseton, kaj poste mi devas foriri.

—Sed ne! Vi ŝtentos almenaŭ, ĝis kiam venos Gerardo. Tuj li devas esti ĉi tie!

—Mi ne volas ĝeni lian feliĉon,—respondis nerve Francisko Lange.—Oni ne devas tro longe resti sur sama loko. Do, fartu bone, bela fraŭlino.

—Vi devas kunpreni kelke da miaj rozoj, kiel rememoraĵon pri nia konatiĝo, ekcriis la junulino kaj forrapidis en la ĝardenon.

S-ro Francisko Lange jetis ankoraŭ unu sopirplenan rigardon al la bela arĝentilaro, ekskuis malgaje sian kapon kaj sekvis ŝin.

—Rozoj!!—li murmuretis kvazaŭ malespere. Tamen li akceptis bukedon da belaj dense-ruĝaj rozoj kaj eliris denove sur la kamparvojon.

Post momento li reregardis kaj ekvidis, ke la fraŭlino ŝvingis al li per sia poŝtuko.

—Ĝi estas ja bela historio,—li murmuris kaj timeme ĉirkaŭrigardis.—Se mi havus nur iomete da mono! Se eĉ ĝi estus nur groŝo! Nu, eble mi sukcesos vendi la rozojn.

Ĉi-momente li ekvidis, ke alvenas belkreska juna viro. Ĝi estis belota sinjoro, de eminenta eksterajo kaj elegante vestita, kun radianta, feliĉa rideto sur la lipoj.

La vagisto humile demetis sian ĉapon kaj diris:

—Pardonu, sinjoro...

La juna viro haltis kaj, demandeme ekrigardis Franciskon.

—Kiaj belegaj rozoj!—li diris.

—Jes, ĉu ne vere, ili estas belegaj?—

rediris Francisko.—Mi mem estas kulturiginta ilin, ĉiun aparte. Mi pensis, ke nobela juna sinjoro, kiel vi, nepre subtenos mizerulon. Aĉetu miajn rozojn, ĉu jes? Mi estas survoje ĉe mian patrinon, ŝi estas jam naŭdek-jara kaj mal-sana kuŝas en lito. Ŝi tiom sopiregas je mi. La rozoj multe pli valoras, tamen por tri markoj mi ilin cedos al vi,—por tri markoj kaj mia beno aldone.

Tiamaniere la dense-ruĝaj rozoj ŝanĝis sian posedanton, kaj Francisko Lange facilkore daŭrigis sian vojiron.

Okazis, ke la eminenta juna sinjoro ekiris sur tiu sama vojo, laŭ kiu estis veninta la fripono Francisko Lange. Kaj en la verandopordo staris la fraŭlino, donacinta al la fripono la rozojn.

—Mia kara Gerharde,—ŝi ekkriis radiante pro feliĉo.—Estas domaĝe, ke vi venas tro malfrue. Via amiko Leo ĵus estis ĉi tie. Li estas vere rimarkinda homo.

—Kiel strange.—respondis la juna homo.—Hodiaŭ tagmeze mi ricevis telegramon kun sciigo, ke li ne povas veni hodiaŭ, sed ke li venos morgaŭ. Tamen mi ĝojas, ke vi estas konatiginta kun li. Kaj en viaj okuloj mi legas, ke ĉio estas bona, ĉu ne? Mi estas tiom kontenta! Sed rigardu, ĉi tiuj rozojn mi akiris por vi. Mi renkontis sur la vojo malriĉulon, kiu mem estis kulturiginta ilin. Ĉu ili ne estas ĉarmaj?

* * *

Nur la morgaŭan tagon, kiam la amiko Leo ĝustatempe venis vizite, oni faris demandojn kaj donis respondejn; tamen neniu el la trio kapablis klarigi al si, kiu estis la homo, ŝajnuiginta sin „amiko Leo“.

Sed s-ro'n Franciskon Lange tio ja neniel koncernis....

El germana lingvo tradukis
D-ro Andreo Fiŝer

██████

ESPERANTA MARŜKANTO

Antaŭen, amikoj, pro sankta afero,
Pro sankta ideo de l' pac' de l' homaro;
Kaj iru kuraĝe kun ni l' popolo
Al lumo eterna, al bela espero!

Pro nia feliĉo venonta kaj kara
Forgesu sensecajn, sangverŝajn batalojn;
Fortpremu ni unu al dua la manojn
Kaj diru: ho, vivu, la paca gentaro!

Jen tiam, inspire per amo sincera,
Rekreos ni novan, belegan la mondon,
En kiu ni ĉiuj jam faros fratrondon,
Fratrondon bonplezan, komunan, liberan.

Rapido do, fratoj, al loko celita,
Plisupre ni nian standardon tenante;
Laŭtege, solene pachimnon kantante,
Ekmarŝu tra vojo de dorno semita!

Ŝrind.

A R T A V A Z D

De H. Ter-Astvacaturjan.

Armena reĝo Artavazd estis tre fripono homo, kaj, ĉar li estis tre malbona, tradicio diras, ke lia mortinta patro lin malbenis el sia tombo, kaj la malbeno plenumiĝis.

Artavazd ofte ĉasadis sur la Ararataj suproj, ĝojis, kiam li estis revenanta hejmen kun ĉasaĵo.

Foje, li, kiel ĉiam, iris ĉasadi sur la altaĵoj de Ararat; lin akompanis armenaj dukoj, pafistoj, korpogardistoj kaj servistoj. Li prenis kun si siajn fidelajn hundegojn kiujn ĉiu timis.

La armena reĝo kun siaj sekvantoj supreniĝis la altaĵojn de Ararat.

—Via Reĝa Moŝto, ekkriis unu el la dukoj,—sur la supro mi vidas apron. La reĝo suprenturnis sian kapon kaj

ekrigardis. Lia ĉevalo kvazaŭ komprenis, ke la rajdanto estas maltrankvila, kaj komencis atente aŭskulti. Artavazd ne longe atendinte ekvipis sian fajriĝeman ĉevalon, kiu ne kuris, sed flugis; la hundoj ankaŭ kuregis, sed la sovaĝe krieganta apro estis suprenkuranta. Tre longe Artavazd persekutis la apron, jam finuzis ĉiujn siajn sagojn; sed la apro malaperis.

Laŭ la suprenrajdado de Artavazd pli kaj pli ŝanĝiĝis la vetero, kaj kiam li estis atinganta la plejan supron de Ararat, subite leviĝis terura turnovento. Li estis perdinta la sekvintojn, la furiozigitaj ĉevalo multfoje faladis; subite malfermiĝis terura profundegaĵo kaj la tero ektemris; la ĉevalo siu jetis en la profundon, forportante kun si Artavazdon, post li abismiĝis ankaŭ la hundegoj.

La abismo estis tre profunda kaj ili dum tri tagoktoj estis falantaj. Subite ili atingis mallumegan ŝtonan kavernon, kie ili haltis.

Artavazd estis perdita! car tiu kaverno apartenis al la regno de braveguloj, kaj kiam ili ekvidis la armenan reĝon, ili tuj lin ĉirkaŭis, alligis lin per multepezaj ĉenejoj kaj forportis ĉe sian reĝon.

Malgaje kaj malĝoje proksimiĝis Artavazd al la reĝo de braveguloj. Tiu lasta ekparolis:

—Vi turmentadis la armenan regnon, vi envis vian patron, vi mortigis liajn kaj viajn bonfarintojn, kaj hodiaŭ mi, reĝo de la braveguloj Ararataj, ĉenligninte alnajligos vin al la kavernomuro; vi devas vivi eterne, vi suferados, turmentigos, ĝis kiam finiĝos mia regado, kiu ne havos finon, kaj tiun tagon vi liberiĝos kaj eniros la luman mondon, kiun vi detruos, por ke, post mia regado, tiu luma mondo, kie vi regadis—ankaŭ finiĝu!

Ekriegis leono-Artavazd kaj ree tre-

migis la terglobon; ekblovis vento, samtempe aŭdiĝis lia voĉo, sed neniu helpis lin.

—Alnajligu, forĝistoj,—ekbruis la reĝo de la braveguloj.

Oni tuj alnajligis la ĉenojn de Artavazd al granda ŝtonego. Kune kun ili oni alnajligis la ĉevalon, kaj laŭ la ordono de la reĝo estis permesate al la hundegoj esti gardistoj de Artavazd.

La katenigita reĝo furiozis, sed li ne povis disŝiri la ĉenojn; tamen li sukcesis fortiri la ŝtonegon el ĝia loko, li kuradis kun ĝi sur sia dorso. Oni baldaŭ ekvidis lin, kaj la forĝistoj lin ree alnajligis al fereca ŝtonego.

Ne estis plu ebleco forkuri!

La reĝaj hundegoj domaĝis lin, volis lin liberigi, sed ju pli ili mordadis la ĉenojn, des pli la forĝistoj de la luma mondo, frapante sur sia amboso fortikiĝis liajn katenojn.

Kaj tiamaniere, de tiu tago en la profundegaĵo de Ararat estas alĉenigita armena reĝo Artavazd; la fidelaj hundegoj senfine mordetas liajn ĉenejojn; okazas tre ofte, ke restas nur unu ĉenero por ĝin ankaŭ formordeti kaj liberigi la reĝon, ĉiam la tagon de Antaŭpaska Ĵaŭdo la katenoj disfalas, kaj li, eksidante ĉevalon, intencas forraĵdi el la regno de braveguloj, reveni kaj detruu nian luman mondon. Sed armenaj forĝistoj, tre bone sciante lian malbonan intencon, ĉiam je ĉielruĝo de l'Antaŭpaska Vendredo ili prenas plej multepezajn martelejojn kaj trifoje trapas sur siaj ambosoj kaj tiamaniere ree fortikiĝas la katenojn de Artavazd.

Iame Artavazd koleregas kaj tremas kaj de lia tremado tremas la tero, ankaŭ, kaj samtempe aŭdiĝas malklara bojado de liaj hundegoj, kaj sur la pinto de Ararat estas tia vento, tia turnovento, ĉar enkatengita Artavazd spiradas tre forte.

Kiam li estos libera,—la mondo detruigos.

El la armena lingvo tradukis
Tiros Tiroŝjan

LA REZOLUCIOJ DE UNUA TUTRUSA ESPERANTISTA KUNVENO EN PETER- BURGO

I. Al la unua raporto «Pri instruado de lingvo Esperanto», de s-ro T. Ŝčavinskij

1. Proponita de s-ro N. Evstifejev:

«Estu fondita en Rusujo laŭeble la Instituto de Esperanto laŭ modelo de Saksa Esperanto-Instituto. Alprenita unuanime.

2. Proponita de s-ro A. Ketric:

«La unua Tutrusa Esperantista Kongreso esprimas la deziron, ke estu unuformigita la instruado de lingvo Esperanto, tio estas, ke mia lingvo ĉie estu instruata laŭ la «Fundamento de Esperanto». Alprenita de plejmulto da voĉoj.

3. Proponita de s-ro A. Ketric.

«Atentante tiun cirkonstancon, ke depost la IV Internacia Kongreso komencis funkcii Internacia Instituto de Esperanto, havanta la taskon unuformigi la instruadon de Esperanto,—la kongreso esprimas la deziron, ke la agado de personoj, instruantaj Esperanton en Ruslando, estu konforma al la funkcionieroj de l'nomita Instituto, kaj tiucele komisiis al speciala Komitato:

a) elekti en ĉefaj urboj de esperantista agado en Rusujo po 3 esperantistoj, kiuj laŭeble estus konataj per siaj verkoj aŭ artikoloj en ĵurnaloj;

b) interrilatigi kun la Instituto, por ke la lasta rajtigu tiujn ĉi personojn ekzameni kaj disdonadi trigradajn diplomojn

(atesto de studado, atesto de kapableco kaj profesora diplomo);

c) devigi tiujn personojn fundamente konatiĝi kun la postuloj kaj programoj de l'Instituto kaj ekzameni nepre konforme al la lastaj;

d) se en ia loko ne povus esti trovitaj 3 sufiĉe konataj pro sia scio esperantistoj, kaj tamen estus utila aranĝo tie de la ekzamena komisiono, tiam oni elektu almenaŭ unu personon, kaj donu al li la rajton, kun konsento de l'Instituto, inviti al si laŭ propra bontrovo, du ceterajn asistantojn;

e) se en certa loko ekzistas Esperantista Societo, tiam ĉiuj ekzamenaj detaloj estu ellaborataj de ĝi». Alprenita de plejmulto da voĉoj.

**

II. Al la raporto «Pri propagando de Esperanto».

4. «La kongreso esprimas sian malaprobobon al tiuj propagandmanieroj de Esperanto, kiuj estas bazataj sur pligrandigitaj kaj malveraj sciigoj pri sukcesoj de Esperanto». Alprenita unuanime.

5. Proponita de s-ro A. Nedoŝivin:

«Oni verku alvokon por la rusa societo, presotan laŭeble en ĉiuj rusaj periodaj presorganoj kaj dissendotan al reprezentantoj de regantaro, scienco kaj societo—pri la neceseco turni seriozan atenton al Esperanto, kiel al rimedo por disvolvigo de internaciaj interrilatoj. Ĉi-tiu alvoko—cirkulero estu ellaborita de speciala komisiono el personoj, elektitaj de la nuna kongreso. Alprenita unuanime.

6. Proponita de s-ro N. Evstifejev:

«Estu sisteme prizorgata en Rusujo la disvastigo de propagandiloj, eldonataj de Internacia Centra Propagandejo, de Ruĝkrucaj propagandaj broŝuroj kaj similaj». Alprenita de plejmulto da voĉoj.

**

III. Al la raporto «Pri la libroeldonado kaj librovendado».

7. Proponita de s-ro N. Evstifejev:

«Estu elektita unu komision el tri personoj por la decido pri teknika priarango de la plua mastrumado de la librejo, fondita kaj gvidata de s-ro A. Saĥarov, laŭ deziro de la lasta». Alprenita de plejmulto da voĉoj.

8. Proponita de s-ro A. Saĥarov:

„Per la vojo de privataj monoferoj kaj kun partopreno de ĉiuj Esperantistaj Societoj oni kolektu kapitalon ĝis 10.000 rubloj, kiu servos kiel bazo por la libroeldonejo kaj librovendejo, fondota de l'intencata federacio de ĉiuj ruslandaj esperantistoj.

Por tiucela efektivigo estu elektita komision el 3 personoj». Alprenita de plejmulto da voĉoj.

9. Proponita de s-ro N. Evstifejev:

«Estu esprimita danko al la fondinto de la unua rusa esperantista librejo—A. Saĥarov». Alprenita unuvoĉe.

10. Proponita de s-ro N. Evstifejev:

«Estu petata s-ro A. Saĥarov fondi filiojn de l'magazeno en aliaj rusaj urboj». Alprenita de plejmulto da voĉoj.

* *

IV. Al la raporto «Pri la unueca agado de ĉiuj esperantistoj en Rusujo».

11. Proponita je la nomo de multaj ĉeestintoj (subskribintaj):

«La unua kunveturo de rusaj esperantistoj, atentante la diverskarakterecon de l'laborado de esperantistaj societoj en Ruslando kaj estante tute konvinkita en tio, ke la unuiĝo de tiuj ĉi fortoj sur federaciaj bazoj povus liveri pli bonajn rezultatojn por la Esperanta movado,—decidis elekti komision el 3 personoj, kiuj devas preni sur sin la taskon ellabori projekton de Federacio de ĉiuj ekzistantaj societoj, kondiĉe, ke tiu ĉi projekto estu liverita, per detala diskutado, al la sekvanta Tutrusa Kongreso Esperantista». Alprenita de ĉiuj kontraŭ 5 personoj.

12. Ĝe nur peti la komision liveri al la sekvanta kongreso projekton de l'Federacio, sed ankaŭ peti ĉiujn societojn alsendi siajn opiniojn al la kongreso».

13. Proponita de s-ro N. Evstifejev:

„Esta eldonita jara adreslibro de ruslandaj esperantistoj». Alprenita unuanime.

14. Proponita de s-ro A. Saĥarov:

«Oni petu la librejon «Esperanto» en Moskvo eldoni Adresaron de rusaj esperantistoj» kaj rajtigu la magazinon en siaj tiucelaj cirkuleroj—agi en la nomo de la unua Kunveturo». Alprenita unuanime.

15. Proponita de s-ro N. Evstifejev:

«Estu sisteme diskongigataj ĉiuj internaciaj institucioj esperantistaj fakaj kaj ĝeneralaj, kaj estu rekomendata aliĝo de rusaj esperantistoj al ĉiuj similaj aperantaj institucioj». Alprenita de ĉiuj voĉdonintaj kontraŭ unu.

* *

V. Al la raporto «Pri organizacio de Tutrusaj Esperantistaj Kongresoj».

16. „La Tutrusaj Kongresoj estas aranĝataj ĉiujare». Alprenita de ĉiuj voĉdonintoj kontraŭ unu.

17. «La tempo de ĉiu sekvanta kongreso (monato kaj dato) estas fiksata de la antaŭe okazinta, konforme al la sperto de la lastaj kongresoj kaj depende de l'tempodistribuo de l'kuranta jaro». Alprenita de ĉiuj voĉdonintoj kontraŭ unu.

18. «La loko de ĉiu sekvanta kongreso estas difinata de l'antaŭeokazinta kongreso».

19. «Devas ekzisti Konstanta Komitato (ĝia konsisto ŝanĝiĝas laŭ la cirkonstancoj) kaj Loka Komitato, kiu organizas la kongreson.

20. «Konstanta Komitato konsistas el reprezentantoj de apartaj societoj».

21. Proponita de s-ro A. Jakovlev:

«La anoj de Konstanta Komitato havas rajtojn egalajn kun la anoj de Loka Komitato». Alprenita unuanime.

22. Proponita de s-ro A. Jakovlev:

«La anoj de Loka Komitato estas elektataj de lokaj esperantistoj, kaj ilia nomlisto estas komunikata al Konstanta Komitato». Alprenita unuanime.

23. Proponita de multaj ĉeestiintoj:

«La unua kunveturo de ruslandaj esperantistoj, principe decidinte la demandon

24. Proponita de s-ro N. Evtstifejev:

«Estu decidita, ke la rusaj esperantistoj, partoprenantaj en internaciaj kongresoj elektu inter si mem reprezentantojn de la rusa esperantistaro». Alprenita unuanime.

**

VII. Al la raporto pri «Enkonduko de

La Espero

Himno Esperantista.

Movo de milita marŝo.

F. DE MÉNIL

1. En la mond-on ven-is nov-a.
2. Sub la sankt-a sign-o de l'Es-
3. Sur neŭ-tral-a lingv-a fun-da-
sent-o, tra la mond-o ir-as fort-a vok-oj per flug-
per-o, ko-lect-ig-as pac-aj ba-tal-ant-oj, kaj ram-
ment-o, kom-pre-nant-e u-nu la a-li-an la po-
il-oj de fa-cil-a vent-o nun de lok-o flug-u ĝi al
pid-e kresk-as la a-fer-o per la bor-o de la Es-per
pol-oj far-os en kon-sent-o u-nu grand-an rond-on fa-mi
lok-o. Ne al glav-o sang-on so-i fan-i a ĝi la
ant-oj. Fort-e star-as mur-oj de mil-jar-oj in-ter
li-an Ni-a di-li-gent-a ko-leg-ar-o en la
Fortigante
hom-an tir-as fa-mi-li-on. Al la mond'e-tern-e mi-fit-
la po-pol-oj di-vid-it-aj, Seddis-salt-os la obs-tin-aj
bor-o pac-a ne lac-ig-os, Ĝis la bel-a song-o de l'Hom-
La trian flon al sign-o
ant-a Ĝi pro-mes-as Sankt-an har-mo-ni-on.
bar-oj per la Sankt-a Am-o dis-bat-it-aj.
ar-o por, e.
ter-na ben'e-fek-tiv-ig-os.

pri la dezirindeco de ĉiuj araj kongresoj de ruslandaj esperantistoj, esprimas unuanime la deziron, ke la estonta kongreso havu lokon en Moskvo, kaj esperas, ke Moskvaj esperantistaj organizacioj faros ĉion de ili dependan, por ke la kongreso efektiviĝu». Alprenita unuanime.

**

VI. Al la raporto «Pri reprezentado de ruslandaj esperantistoj en eksterlando».

Esperanto en la vivon per vojoj leĝdona kaj administro-cirkulera».

25. Proponita de s-ro P. Vasilkovskij:

«La Komitato de l'kongreso sin turnu al registraro kun peto enkonduki la lingvon Esperanto per vojoj cirkulera kaj leĝdona». Alprenita de plejmulto da voĉoj.

**

VIII. Al la raporto «Pri Internacia Esperantista Kongreso en Ruslando».

26. Proponita de s-ro V. Devjatnin:

«La unua Internacia Universala Kongreso en Rusujo devas esti organizita en loko de naskiĝo de nia kara lingvo, sekve en Varsovio, en 1912 jaro». Alprenita de plejmulto da voĉoj.

27. Proponita de s-ro V. Devjatnin:

Aranĝadon de tiu ĉi kongreso oni devas komisi al aparta Organiza Komitato, kiu devas esti elektita dum sekvonta tutrusa kunveturo, kunvokota en Moskvo, el nombro de tiuj niaj diversubaj gesamideanoj, kiuj vizitos estontan Moskvon kunveturon. Al partopreno en la organizaciaj laboroj estas necese altiri niajn Varsoviajn samideanojn, kiel pli bone konantajn la lokajn kondiĉojn». Alprenita de plejmulto da voĉoj.

28. Proponita de s-ro V. Bodnarskij:

«Estus dezirinde, ke la organizadon de Internacia Kongreso en Varsovio partoprenu ankaŭ akademianoj K. Bein kaj A. Grabovskij». Alprenita de plejmulto da voĉoj.

29. Proponita de s-ro A. Jakovlev:

«Estus dezirinde, ke en la Lokan Komitaton por la aranĝo de Internacia Esperantista Kongreso en 1912 jaro en Varsovio eniru ankaŭ personoj elektitaj dum la I kaj II kongresoj de ruslandaj esperantistoj». Alprenita de plejmulto da voĉoj.

30. Proponita de s-ro A. Kremlev:

«La Organiza Komitato de l' kongreso en Varsovio mem invitu laŭ siaj propraj konsideroj la ceterajn anojn». Alprenita de plejmulto da voĉoj.

* *

IX. Krom tio estis voĉdonitaj kelkaj rezolucioj kaj proponoj, ne havantaj senperan rilaton al la faritaj raportoj:

31. Proponita de V. Lojko:

«La I Tutruslanda kongreso de Esperantistoj unuanime esprimas sian sindonecon al la principo de konservo de l' pureco kaj ne tuŝebleco de la lingvo

Esperanto sur la bazo de Fundamento de D-ro L. Zamenhov, kaj eldiras proteston kontraŭ ĉiuj ŝanĝoj de reforma karaktero kaj sin turnas al ĉiuj rusaj Esperantistoj kun alvoko sekvi la suprenomitajn principojn de fideleco». Alprenita de ĉiuj kontraŭ 4 voĉoj.

32. Proponita de s-ro V. Bodnarskij:

«Estus dezirinde, ke la organizantoj de l' kongresoj atentu la tempon plej oportunan por studentoj kaj personoj, kiuj servas en diversaj institucioj». Alprenita de plejmulto da voĉoj.

33. Proponita de s-ro A. Jakovlev:

«Estu komisiite al la Komitato klopodi ĉe l'Ministrejo de Publikaj Vojoj pri rabato de l'vojaĝaj elspezoj por partoprenantoj en la sekvantaj kongresoj». Alprenita unuanime.

34. «La unua Tutrusa Kunveturo de esperantistoj decidis esprimi sian sinceran dankon al tiuj periodaj presorganoj, kiuj per sia simpatia sintenado al nia afero multe helpis al propagando de Esperanto en Ruslando». Alprenita unuanime.

Dum la lastaj kunvenoj estis decidite sendi salutajn telegramojn al L. N. Tolstoj, al gvidanto de la libroeldonejo «Posrenik» Gorbunov-Posadov, okaze de ĝia 25-jara jubileo, kaj esprimi kondolencojn okaze de la morto de Anglolandia Reĝo Eduardo VII. La lasta kunveno estis aranĝita en la Kunveno de la Nobelaro. Bedaŭrinde, la loĝejo estis donita por la kunsido nur de la 11 ĝis 2-a horo kaj la kunvenintoj tute ne havis la tempon elekti aĵojn de diversaj komisioj. Pro tio iliaj rajtoj per malsekrete voĉdonado estis prezentitaj al la Komitato de la Konferenco. La apartaj membroj estis elektitaj nur en la komisiojn: 1) en la federacian: s-roj N. P. Evstifejev, N. V. Korzinskij, A. M. Ne-doŝivin; 2) en la komision por kolekto de la dekmila kapitalo: Georgo Davidov, N. P. Evstifejev, N. V. Korzinskij, A.

M. Nedošivin; 3) en la komision pri esperanta libroeldonado kaj librovendado: L. M. Apatov, P. E. Vasilkovskij kaj A. A. Saĥarov.

La kunsido finiĝis per legado de la letero de nia Majstro, kiu forveturis el Peterburgo antaŭtage kaj pro tio petis letere transdoni sian saluton kaj dankon al ĉiuj organizintoj kaj partoprenintoj de la konferenco kaj esperon denove revidi ilin post unu jaro en Moskvo.

Finante nian raporton ni nomas ĉi tie la personojn, kiuj por partopreni la konferencon, alveturis en Peterburĝon el provinco: D-ro Vejcler (Rostov), D-ro Korzliński, Valentinov, Saĥarov, Mencil, Devjatnin, Bodnarskij, Tiĥomirov (el Moskvo), Nedošivin, Ketric (el Kovno), Deŝkin (el Vilno), Koposov, Jakovlev (el Simbirsk), Ŝarafutdinov (el Troick, Orenb.) Kadik (Pavlovo, Nijeg. gub.), Raĉkeviĉ, Moskvin (Tversk. gub.), Reŝetov (Novgorod), Gogeliani (Kaŭkazo?), Cvetaev (Kostromo) kaj 5 personoj, kies adresoj restis nekontaj.

A. S. („Ondo“).

Ni petas ĉiujn samideanojn sendi al ni sciigojn pri la esperanta movado en siaj urboj por presi ilin en „Kaŭkaza Esperantisto“.

Въ Петербургѣ, въ бѣсѣдѣ съ сотрудиномъ д-ръ Л. Заменгофъ сообщиць слѣдующее:

Съ тѣхъ поръ, какъ я себя помню, я носился съ мыслью о международномъ языкѣ. Еще въ гимназiи я показывалъ своимъ товарищамъ свои черновыя работы въ этомъ направленiи. Съ 1878 г., когда я былъ ученикомъ 8-го класса 2-й варшавской гимназiи, учебникъ esperanto былъ у меня вчерягъ готовъ, но еще 9 лѣтъ я работалъ надъ усовершенство-

ванiемъ грамматики и словаря и только въ 1887 г. опубликовалъ свой учебникъ.

Нѣсколько раньше, такъ около 1882 г. появился другой международный языкъ волапокъ, не имѣвшiй успѣха. Главныя причины были тѣ, что въ волапокъ слова были выдуманны и дурѣ запоминались, въ особенноти же распространенiю языка препятствовала грамматика его, основанная на перестановкѣ гласныхъ. Волапокисты очень скоро раздѣлились на партiи: часть изъ нихъ основала языкъ нейтраль, но теперь и этотъ языкъ забытъ.

Разумѣется, къ пропагандѣ моего дѣла я приступилъ съ полной вѣрой въ успѣхъ его. Но тѣ результаты, до которыхъ мнѣ пришлось дожить, превзошли все мое ожиданiе. Въ Россiи число esperantистовъ росло медленно, что объясняется тѣмъ, что до послѣдняго времени нельзя было основывать частныхъ обществъ и кружковъ. Только въ 1892 году было разрѣшено въ Петербургѣ общество «Эсперо». Зато за границей быстро образовались многочисленныя кружки и клубы esperantистовъ, и прогрессъ esperanto пошла быстрыми шагами въ особенноти съ 1894 года, со времени перваго всемирнаго съѣзда esperantистовъ въ Булонь-Сюрмеръ. Послѣ того одинъ за другимъ слѣдовали всемирныя конгрессы: въ Женевѣ, Кембриджѣ, Дрезденѣ, Барселонѣ.

Въ настоящее время во Францiи и въ Англии, какъ я считаю, esperanto твердо привилось. Издается множество газетъ и журналовъ на этомъ языкѣ. Образовался всемирный esperantскiй союзъ, имѣющiй всюду своихъ делегатовъ. Многiя фирмы заставили своихъ приказчиковъ и представителей изучить esperanto и сносятъ между собою на этомъ языкѣ, а также выдаютъ каталоги.

Эсперантскiй словарь богатѣе, изобрѣтено множество новыхъ словъ изъ

романских корней, и выработался особый стиль. Появились люди неликолюбиво говорящие на эсперанто, разумеется превосшедшие своего учителя. Теперь я вполне спокоен за судьбу моего дѣла.

УРОКЪ ШЕСТОЙ

Причастія (оконч. а) и дѣепричастія (оконч. е).

Дѣйствительный залогъ, настоящаго времени—ant; faranta—дѣлающій, farante—дѣлая, leganta—читающій, legante—читаа.

Прошедшаго времени—int; farinta—дѣлавшій, farinte—сдѣлавъ, manĝinta—ѣвшій, manĝinte—сѣвъъ.

Будущаго времени—ont; faronta—который будетъ дѣлать, logonta—который будетъ читать.

Страдательный залогъ, настоящаго времени—at; farata—дѣлаемый, legata—читаемый.

Прошедшаго времени—it; farita—сдѣланный, skribita—написанный, dirita—сказанный.

Будущаго времени—ot; farota—имѣющій быть сдѣланнымъ, legota—то, что предполагается прочитать.

Всѣ формы страдательнаго залога образуются помощью соответственной формы глагола esti (быть) и причастія страдательнаго залога; предлогъ при этомъ употребляется de. Прямѣры: ŝi estas amata de ĉiuj—она любима всеми. Tie estis promenintaj sinjoroj—тамъ были гулявшіе господа. Ludantaj infanoj—играющія дѣти. La pentraĵo estas pentrita de mi—картина нарисована мною.

eg—означаетъ увеличеніе или усиленіе степени; напр.: pordego—дверь, pordego—ворота; pluvo—дождь, pluvego—ливень; varma—теплый, varmego—горячій; granda—большой, grandega—огром-

ный; rafilo—ружье, raflego—пушка; bona—хорошій, bonega—отличный.

er—отдѣльная единица; напр.: sablo—песокъ, sablego—песчанка; mono—деньги, monego—монета; fajro—огонь, fajrego—искра.

uj—означаетъ: 1) вещь, въ которой что-либо хранится; напр.: sukero—сахаръ, sukerojo—сахарница; 2) растеніе приносящее плоды; напр.: pomo—яблоко, pomujo—яблоня (также romarbo); 3) страну, заселенную...; напр.: franco—французъ, francujo—Франція (также Franclando); ujo—выстигаще.

ГЛУСЬ ЧЛБЕРНОГЪ

Гибриджанцы такъ называли члберианцевъ въ рунъ аскерби и даманджанырби, и въ рѣкѣ сангоу члберианцевъ и сангоу.

Гибриджанцы даманджанырби члберианцевъ и сангоу. *Гибриджанцы* наръ члберианцевъ и сангоу. *Гибриджанцы* даманджанырби члберианцевъ и сангоу.

Гибриджанцы и сангоу наръ члберианцевъ и сангоу. *Гибриджанцы* даманджанырби члберианцевъ и сангоу.

Гибриджанцы и сангоу наръ члберианцевъ и сангоу. *Гибриджанцы* даманджанырби члберианцевъ и сангоу.

Гибриджанцы и сангоу наръ члберианцевъ и сангоу. *Гибриджанцы* даманджанырби члберианцевъ и сангоу.

Гибриджанцы и сангоу наръ члберианцевъ и сангоу. *Гибриджанцы* даманджанырби члберианцевъ и сангоу.

Гибриджанцы и сангоу наръ члберианцевъ и сангоу. *Гибриджанцы* даманджанырби члберианцевъ и сангоу.

eg—дѣйствительный залогъ, настоящаго времени—ant; faranta—дѣлающій, farante—дѣлая, leganta—читающій, legante—читаа.

eg—дѣйствительный залогъ, настоящаго времени—ant; faranta—дѣлающій, farante—дѣлая, leganta—читающій, legante—читаа.

eg—дѣйствительный залогъ, настоящаго времени—ant; faranta—дѣлающій, farante—дѣлая, leganta—читающій, legante—читаа.

ყჩრ იერ. sukero *ჯაფარ*, sukero *ჯაფარ*—
რამანს. pomo *ქანბორ*, pomujo *ქანბორნიქ*.
armeno *ზაქ*, Armenujo *ჯაკასთანს*.

შემდგენილი

მიმღობა (ბოლოვდება *ა-ნხედ*) და როცა
მიმღობა იღებს ზმნის სართის ფორმას, მა-
შინ (ბოლოვდება *ე*).

მოქმედებითი კილო, აწმყო—*ant*; *faranta*
—მკეთებელი, *farante*—კეთების დროს, *le-
ganta*—მკითხველი, *legante*—კითხვის დროს.
ნაწყო—*int*; *farinta*—რომელიც აკეთებდა,
farinte—როცა გააკეთა.

მეზობალი—*ont*; *faronta*—რომელიც გაა-
კეთებს, *legonta*—რომელიც წაიკითხავს.

ენებითი გვარის მიმღობა აწმყო დროსი.
ქართულ ენაში არ არის. (შეგვიძლიან შე-
ვადგინოთ მაგალითად: აწმყო—*at*; *farata*—
რომელსაც ვაკეთებთ).

ნაწყო—*it*; *farita*—ნაკეთი, *legita*—ნა-
კითხი, *skribita*—დაწერილი.

მეზობალი—*ot*; *farota*—საკეთებელი, *lego-
ta*—საკითხავი.

ყველა, ენებითი გვარის მიმღობის ფორ-
მები, შეიძლება შევადგინოთ *esti* (ყოფნა)
ზმნის დახმარებით, და ენებითი გვარის მიმ-
ღობის დახმარებით; ამასთან თანდებულ იხ-
მარება *de*. მაგალითები: *Tie estis prome-
nintaj sinjoroj*—იქ იყვნენ მოსეირნე ბატო-
ნები *Ludantaj infanoj*—მოთამაშე ემაწვი-
ლები. *La pentraĵo estas pentrita de mi*
—სურათი ჩემი დახატულია.

eg—ნიშნავს გდობლებს ანუ გაძლიერებას;
მაგ.: *porde*—კარები, *pordego*—ალაყაფის
კარები; *varma*—თბილი, *varmega*—ცხელი;
granda—დიდი, *grandega*—ყვებურთელა; *pa-
filo*—თოფი, *patilego*—ზარბაზანი; *bona*—
კარგი, *bonega*—მშვენიერი.

—*er*—ერთეულს; მაგ.: *fajro*—ცეცხლი,
fajrero—ცეცხლის ნაპერწკალი.

—*uj*—ნიშნავს: 1) დგამს, რომელშიც რაიმე
ინახება; მაგ.: *sukero*—შაქარი, *sukerujo*—
საშაქო; 2) მკერავს, რომელსაც მოაქვს
ნაყოფი; მაგ.: *pomo*—ვაშლი, *pomujo*—ვაშ-
ლის ხე (აგრეთვე *pomarbo*); 3) დასახლე-

ბულ მზარეს...; მაგ.: *kartvelo*—ქართველი,
Kartvelujo—საქართველო; *ruso*—რუსი,
Rusujo—რუსეთი (აგრეთვე *Ruslando*),
ნათ. ვასილი ივან—ისა.

E K Z E R C O J .

*Mi vidas la ruĝan pordegon, antaŭ kiu
staras bovino kaj muĝas. Malgranda guto
traboras granitan ŝtonegon. Vilaĝano
havas forkegon. Kurantaj hundoj. Irante
sur la strato mi falis. Preninte la libron
mi ĝin donis al aĉetonto. Li estis mia
plej amata frato. Termometro jam estas
rompita. Oni enkondukis la juĝotajn ho-
mojn. Riĉulo prenis el sia monujo plej
malgrandan moneron kaj donis ĝin al
almozulo. Mi havas cigarujon. Mian plu-
mujon mi donacis al mia samideano, lo-
ĝanta en Anglujo. Rusujo estas tre vasta.
Mi prenis sableron kaj ĝin rigardis. Ĝi
estis griza. En la ĝardeno kreskas ro-
zujeto.*

ruĝa—красный, *კარპირ*, წითელი.

porde—дверь, *იოთ*, კარები.

antaŭ—передь, *ათაქ*, წინ.

stari—стоять, *კანდნს*, დგომა.

hlek—мычать, *რანანს*, ღმუილი.

guto—зуб, *კაქტი*, წვეთი.

tra—через, *აქოქ*, ხელ, მიერ.

bori—бурывать, *გაქიხინიქ ბახს*, გაბურ-
ღვა.

ŝtono—камень, *ქარ*, ქვა.

forke—вилка, *უათათაგაქ*, ჩანგალი.

kuri—бегать, *ქახს*, სირობილი.

strato—улица, *ქიიიი*, ქუჩა.

fali—падать, *დნსს*, წაქცევა.

termometro—термометр, *ქერძაქაქ*, ტერ-
მომეტრი.

jam—уже, *არქნს*, კიდევაც.

rompi—ломать, *კორქს*, დამტრევა.

konduki—вести *ათაქსიიიქს*, წაყვანა.

juĝi—судить, *გათის*, გასამართლება.

mono—деньги, *ქიიქ*, ფული.

almozi-просить милостыню, պորմուքին
խնդրել, მოწულები თხოვნა.
cigaro-сигара, սիգար, ციგარა.
ideo-идея, գաղափար, իդէա, ձեռն.
vasta-обширный, просторный, ընդարձակ,
ფართო, ვრცელი.
rigardi-смотреть, նայել, ყურება.
griza-сѣрый, մոխրագույն, ნაცრის ფერი.
kreski-расти, բանի, ճածա.
rozo-роза, վարդ, ვաճօ

Trinku panacidajon «Esperanto».

Пейте квасъ «Эсперанто». 3—3

KRONIKO

Dimanĉe, la 23 de Majo finiĝis la vintraj kursoj de la lingvo Esperanto en S. E. K. En la komenco de la lernotempo ni havis ĝis 250 kursanojn (inter ili—80 gelnantoj de diversaj tiflisaj lernejoj). Sed la lastajn lecionojn vizitis jam proksimume 100 personoj. Ĝi estas klarigebla tiel, ke ĉiuj gelnantoj, havante ekzamenojn en siaj lernejoj, ne povis viziti niajn kursojn. La sukceso de la restintoj estas bona. kiel montras la lastaj skpibtaskoj. Multaj el ili ankaŭ bone parolas. Dum nuna semestro ni havis 5 grupojn. 1—konsistis el personoj, finintaj jam la komencan lernadon de nia lingvo, 2—konsistis el personoj, finintaj mezgradajn lernejojn. 3—konsistis el gelnantoj de diversaj tiflisaj lernejoj, 4—konsistis el personoj malmulte kleraj kaj 5—konsistis el armenoj, ne sciantaj rusan lingvon. Al tiuj lastaj oni klarigis nian lingvon armene. Bedaŭrinde, ni ne havis ankoraŭ kartvelan grupon, ĉar ni ne havis por ili lernolibron; sed baldaŭ ĝi estos presita kaj de Septembro kartvela grupo estos. Esperanto progresas.

—Oni sin turuas al ni kun demando pri Kaŭkazo, ĝiaj popoloj, historio, li-

teraturo k. t. p. Ni baldaŭ presos artikolojn pri armena kaj kartvela historio kaj literaturo.

—Tabriz, la 17 de majo 1910.—Dank' al iniciativo de S-ro Artasĉes.T.-Hovhannisjan en nia urbo jam estas fondita „Azerbejdjana Esperanta Societo“, kiu celas disvastigi nian lingvon en Tabriz kaj provincoj de Azerbejdjan. Estas memorinda tio, ke la fondintoj de la suprenomita societo estas el junularoj de du najbaraj popoloj de Persujo—armenoj kaj persoj. Kvankam la novenaskita societo ne havas ankoraŭ multe da anoj, sed ni esperas havi dum kelkaj monatoj ne malgrandan esperantan rondon, ĉar aperas entuziasmo kaj deziro al E-to ĉe ni. Ni atendas, ke en aliaj urboj de Persujo ankaŭ komenciĝos la esperanta movado.

V. Sarkisjan

Ni ricevis:

—L' Esperantiste Catholique, № 2. 1910.
Abonpago: enlande—2.50 fr. eksterlande—3 fr. Redakcio kaj administracio: Office. Espérantiste Catholique. II°, Rue Béranger, 10, Paris.

BIBLIOGRAFIO

ANJO, rakonto de Ivan Turgenev. El la rusa lingvo tradukis D-ro A. Fiŝer (Tiflis) kaj V. Zamjatin (Voronej). Paĝ. 64. Prezo: 25 Sd.

La senmortan rusan verkiston—I. Turgenev, amas ankaŭ la esperantistoj; nia biblioteko iom post iom pliriĉiĝas de liaj verkoj. Jen „Anjo“, belege tradukita de niaj spertaj samideanoj—A. Fiŝer kaj V. Zamjatin. Kompreneble, ĝi devas okupi unu el la plej bonaj lokoj en la biblioteko de ĉiu esperantisto.

V. S.

Методическая Хрестоматія по русскому языку съ первыми уроками грамматики для приготовительныхъ классовъ среднихъ учебныхъ заведений. Часть I; составили В. Джапаридзе и Я. Зедгивидзе. Тифлисъ, 1910 г. Цѣна въ пер. 80 к.

Весьма благоприятное впечатленіе оставляетъ на насъ эта Хрестоматія какъ внутреннею методическою разработкой учебнаго матеріала, такъ и своею внѣшностью. Составители поставили себѣ задачей какъ можно шире помочь тѣмъ учителямъ, у которыхъ отсутствуетъ специальная педагогическая подготовка, (а въдъ такихъ у насъ много) и дали учебникъ, въ которой учитель-педагогъ найдетъ весь разборъ той статьи, которую онъ задаетъ своимъ ученикамъ; это — *вещественный разборъ статейки, полезныя занятія, устная самостоятельная работа, вопросы, темы для письменныхъ работъ, беседа по поводу прочитаннаго* и проч. Книга богато иллюстрирована.

Найк Т.-А.

Redaktoro-Eldonisto H. Ter-Astvacatrljanc

ANONCOJ

JUS APERIS:

V. Papazjan. Rondaj dioj—tr. V. Sirunjan—3 k.

A. Kazbek. Nino—tr. V. Gogitidze—3k. Havebla en la Redakcio de «Kaŭk. Esp.»

Вышли во всѣхъ отношеніяхъ художественно исполненный и раскрашенные от руки анварелью I-ая серия из 8 открыток: 1. Портрет Д. Заменгофа, 2 и 3 эсперантскія пропагандныя, 4 и 5 Зедзгенскій и Крестовый монастыри, 6 каррикатуры борцов, 7 и 8 карриатуры. Штука 10 коп., 50 шт.—4 р., 100 шт.—7 р., с портр. Заменгофа 5 к., 100 шт.—4 р.

Обратиться въ редакцію.

Հ. Տէր-Աստուածամորեկի

ԳՐԱԳԻՐԷ ԷՍՊԵՐԱՆՏՈ ԼԵՁՈՒԹ 25 Գ.

ԷՍՊԵՐԱՆՏՈ-ՀՈՅԵՐԻՆ ԲՈՒՐՆԵՆ 50 Գ.

Կարելի է գրիմել խմբագրութեանս: Պահանջը «Գրականները» գրախանութուն, Հասցէն Թիֆլիս, վիճային ամառան «Գյտենբերգ» կամ Tiflis, Librairie „Gutenberg“.

10—5

FOTO-CINKOGRAFIO

d e

S. A. Sogomonjan

Plenumas ĉiaebajn kiiŝaĵojn

Oni preparas zinkajn kaj kuprajn kliŝaĵojn por ilustritaj eldonoj kaj gazetoj, por prezaroj, anoncoj, landkartoj, planoj, notoj, faksimiloj k. t. p.

Oni parolas kaj korespondas esperante.

Tiflis, Puŝkina pasaĵo.

Librejo kaj Libretenejo

„G U T E N B E R G“

Tiflis, Ŝtabnaja str. d. Lazarev

Oni havas lernolibrojn kaj aliajn librojn, esperantajn, rusajn, armenajn, francajn, germanajn, kartvelajn k. t. p. Adreso: Tiflis, Librejo „Gutenberg“. 5—2

Ekzercareto Esperanta

5 kop.

HUNDO kaj KATO

Armena legendo de H. Tumanjan.

10 kop.

Ĉetebla ĉe aŭtoro: V. Sirunjan, Tiflis, Monumenta p. № 3, kaj en la red. de „Kaŭkaza Esperantisto“. 10—3

LA ONDO DE ESPERANTO

«Волна Эсперанто»

Aperas ĉiumonate, krom julio.

Jarabono 1 rublo—1,06 sm.

Adreso: Moskvo, Rusland, Tverskaja, 28.

8—3

Годъ **ЗАКАВКАЗЪ** V
 Ежедневное издание

Открыта подписка на 1910 г.
 Подписная цѣна: въ Тифлисѣ за годъ 6 р., за полгода 3 р. 50 к. Съ пересылкой въ другіе города за годъ 8., за полгода 4 р. 50 к. Помѣсячно повсюду 75 коп. За границу вдвое. Адресъ: Тифлисъ, Эриванская пл., д. Гургенова, общій входъ съ конторой натаріуса Мгеброва.

Ред.-Изд. Г. І. Амираджиби

Хоръ мандолинистовъ
 подъ управленіемъ
 И. С. СОГОМОНЯНА.

Предлагаетъ свои услуги играть на гулянкахъ, на балахъ, а такъ-же принимаетъ участіе на концертахъ.

Съ благотворительною цѣлью орнестръ играть бесплатно.

Объ условіяхъ обратитесь: Серебрянная ул., д. № 27, И. С. Согомоняну. Видѣть ежедневно отъ 10—11 утра и отъ 4—5 вечера. 2—2

რ. ჯიორჯონ სურბ

Грицкანს, რაღერაკანს, სოსხსაკანს ხი ზასარაკანს კრავჩერ

ჩაბ-ანორე ხნ გრდომ ძჩაქან სამარ 1-ჩე. ჩილასათანს' თარხკან 8 რ., 4 ქს თ. 4 რ. 50 ლ., 3 სამარ 2 რ. 30 ლ., ამასკან 30 ლ. ჟარსკასათანს' თარ. 10 რ., 4 ქს თ. 5 რ., 3 სამარ 2 რ. 70 ლ. შჩერდჩას' თარ. 120 ჟრ., 4 ქს თ. 70 ჟრ., 3 სამარ 35 ჟრ. ამერჩკას' თ. 6 ჟოლ., 4 ქს თ. 3¹/₂ ჟოლ. ხეროკას' თ. 30 ზრ., 4. თ. 18 ზრ.

ჯააყენს' შჩქიტს, ქხქჩამჩინოქსკას ჟ. № 16. ტიფლის, რედაკცია „ორიზონტ“, ჟამ Tiflis (Russie-Caucase) Redaction „Horizon“.

რ. სურბ
სიჩრჯანტას

Грицкანს-რაღერაკანს, ზასარაკანს ხი ათხსორა-არჩილსორჩკანს კრავჩერ.

შარხკან 7 რ., 4 ქს თარ. 4 რ., ხრხე ამჩარ 2 რ. 50 ლ., ძქქ ამჩარ 75 ლოკ. «სორწანსკას ხი «სუამარაქსა» ძჩა-სჩინ თარხკან 10 რ. 4 ქს თარ. 6 რ., ხრხე ამჩარ 3 რ. 50 ლ., ძქქ ამჩარ 1 რ. 20 ლოკ.

«სუამარაქსა» ხრჩხობჩხერჩე შჩქიტ-სოლ თარ. 4 რ., ჟორე 5 რ.

ჯააყენს' ტიფლის, რედ. გაზ. „Сурандак“ ჟამ Tiflis, Redaction du journal „Sour-handak“

წალიწადი მისამ

სახალხო გაზეთი

ყოველდღიური საპოლიტიკო და სალიტერატურო გაზეთი.

ყოველ-ღიურ გამოცემის გარდა 1910 წელსაც გაზეთს ექნება **სურათმეზიანი დამატება**

დამატება გამოვა კვირაობით. გაზეთის ფასი დამატებინათ: წლით როგორც ქალაქში, ისე ქალაქ გარედ ღირს 8 მ. და 50 კ. ნახევარი წლით 4 მ. 80 კ. ერთი თვით 80 კ. საზღვარ გარეთ წლი. 12 მ., 6 თვ. 6 მ. 1 თვ. 1 მ. და 25 კ.

1910 წლიურ ხელის მოწვევით დაუ-რიგდებათ **ქედლის ქალენდარი 1910 წლის** კვირეულის ფურცლებით.

ტფილისში ხელის მოწვერა მიიღება „დროების“ კანტორაში და ქ. მ. წ.-კ. საზ. წიგნის მალაზიაში ი. ავალიშვილთან; ქუთაისში: ის. კვიციანიძესთან, ხონში: გ. მეტევესთან, კორში: ს. შველიძესთან, კიათურაში: ს. ტარუაშვილთან. ტიფლის, რედ. „Сахахо газети“, დარია ხრამელაშვილი.

ВЫШЛА ВЪ СВѢТЪ
МЕТОДИЧЕСКАЯ
ХРЕСТОМАТІЯ

ПО РУССКОМУ ЯЗЫКУ. Ч. I.

Съ первыми уроками грамматики и правописанія, составленная учителями Тифлисскихъ 1-ой и 5-ой Мужскихъ гимназій В. Джаларидзе и Я. Зедгинидзе.

Для приготов. кл. средн. учебн. зав. и соответств. кл. низшихъ уч. зав.

Цѣна 80 коп.

Складъ изданія: Тифлисъ, Алексѣевская
№ 11.

ЪДУЩИМЪ

ЗА ГРАНИЦУ

Редакція журнала «Кавказскій Эсперантистъ» оказываетъ

Безплатно

посредствомъ Эсперанто всякія услуги: даетъ справки, рекомендаціи, указываетъ бурорты, пансіоны, гостиницы и т. п., гдѣ говорятъ по эсперантски.

Читать, писать и говорить по Эсперантски можно научиться въ самое короткое время.

Справиться въ редакцію ежедневно отъ 5 до 7 ч. вечера.

СЪ 1-ГО ПОНЯ

даютъ частные уроки языка

Эсперанто

Курсъ 1½ мѣс., занятія по вечерамъ. Плата всеѣмъ доступна.

Приѣзъ ежедневно отъ 5—7 веч.

Справиться въ нашей редакціи.

Въ редакціи журнала «Кавказскій Эсперантистъ», Пушкинскій пассажъ и въ «Кавказскомъ О-вѣ Эсперанто» продаются слѣдующія книги:

1. Kato en botoj, tr. de V. Sirun. 10 k.
2. Hundo kaj Kato, " " 10 "
3. Rondaj Dioj, " " 3 "
4. Ekzercareto Esperanta, de V. S. 5 "
5. Nino, tr. de V. Gogitidze . 3 "
6. *Դասագիրք Հայերանո լեզուի, Հ. Տ.-Աստուածատրիանի* 25 "
7. *Բանարանի Հայերանո-հայերէն, Հ. Տ.-Աստուածատրիանի* 50 "
8. Польный учебникъ Эсперанто, В. Сирунянъ . . . 12 "
9. Esperanta Helplibreto . . . 8 "
10. *Հայերանո միջազգ. լեզուն, Ա. Օհանջանյանի* . . . 3 "
11. Esperanta Legolibro, de A. Fiŝer 30 "
12. I. Turgenjev. — Kanto de triumfanta amo, tr. de A. Fiŝer . 25 "
13. " Anjo (Ася) tr. de A. Fiŝer kaj V. Zamjatin . 25 "
14. Poŝtkartoj kun portreto de L. Zamenhof po 2 k. 100 eks. 1 r. 70 "
15. Серія изъ 8-и открытокъ. раскраш. рукою 12 коп.

При требованіи болѣе 10 экз. дѣляется 20% скидки. Пересылка за счетъ покупателя.